

ANNOTATA ANTI-GROTIANA

ciscitur. Nam qui pro alterius gloria, studiis & factionibus certant,
& ipsi privatim suæ gloriæ in eo velificantur; alienam in speciem
laudem quærunt, revera captant suam.

" " Ira ὡν σὺν μάθητο μὴ ταῦται γέγραπται Φεγεῖν.
" " Ut in nostra persona in iis, quæ de me & Apollo scripsi, discatis
" non alios sumere affectus, quām quales DEUS in scriptura exigit.
" Γέγραπται in his libris semper ad libros Veteris Testamenti refer-
" tur.

" " Ira μὴ εἰς ταῦται ενὸς Φυσικός καὶ οὐτέρω.
" Videtur scriptum fuisse Φυσικός. Ne superbis alter contra
" alterum pro hoc vel illo doctore. His verbis ostendit se cūm dixit
" γέγραπται, locum aliquem respexisse scripturæ non verbo tenus,
" sed sensu. Is locus est Deut. XVII, 20. Nam si Regi præceptum, ne
" le supra alios efficeret fastuose, quanto magis aliis. Commune est
" omnibus gentibus, ut inflari dicant pro superbire: Hinc homo infla-
" tus apud Ciceronem inflare utrem, in Satyra, superbum facere. Sic
" spiritus magnos gerere, est Imperbire. Chrysostomus appositiè ad
" hunc locum: Ἀλλὰς γέδει γίνεται υψηλότερον ἐπεργον ἐπίεις μέρος,
" αλλ' η ὁταν οἴδημα γίνεται. Deinde ὁ Φλεγμανόμενος, οὗτος ὁ νο-
" σῶν.

Locum aliquem respici Vet. Testamenti non satis liquet, ne-
dum illum de Rege; Cum in genere respici possunt ea, quæ de mo-
destia & humilitate in scripturâ occurruant dicta, ne scilicet ultra sa-
piamus, quām oportet. Qvomodo nonnulli ea, quæ Salomo habet
de humilitate Prov. XI. 2. cap. XXIX. 25. alii, quæ in Evangelio occur-
runt Marc. X. 44. Luc. XLIX. 14. Alii quod supra scriptum C. III. 21. re-
spici volunt. Qualis etiam monitio Rom. XII. 3. Sed intelligi hoc for-
san ita poterit, quasi moneamur, ne quis de rebus divinis sapere præ-
sumat super ea, quæ DEUS in scripturis revelavit; Siqvidem Aposto-
lus ipse protestatus sit, se nihil dixisse præter ea, quæ scripta sunt in Moysè
& Prophetis Act. XXV. 22. Quæ Beza fuit interpretatio, nucus aperit. Un-
de enim hæc mala, nisi quod intramodum à verbo Dei præscriptum sese non
continebant! Simplicior tamen B. Lutheri videtur explicatio das! nie-
mand hōch r von sich halte/ denn ist geschrieben ist. Quo etiam abit B.
Hunni paraphrasis, Quid monus, ne de me & Apollo contenderetis, simulq;
nostram